

Δάφνη Βαγιανού: Ένα λουλούδι στο μεταπολιτευτικό δικηγορικό στερέωμα

Κώστας Παπαδάκης

Η ιστορία της αγωνιστικής δικηγορίας στην χώρα μας εγγράφει από σήμερα ανεξίτηλα στις τάξεις της μια σπουδαία ποιοτική, ευπρεπή και αξιοπρεπή, ηθική και αγωνιστική δικηγόρο, την Δάφνη Βαγιανού.

Έναν άνθρωπο του οποίου η μόρφωση και η συγκρότηση ανταγωνιζόταν τη σεμνότητα και το ήθος του, η ευπρέπεια και η πραότητα συνυπήρχαν με την αταλάντευτη αγωνιστικότητα και την υπεράσπιση των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων.

Αγωνίστρια της Αριστεράς και του αντιδικτατορικού αγώνα, με προέλευση από τον τροτσικιστικό χώρο («Ε.Δ.Ε. - τροτσικιστές»), η Δάφνη Βαγιανού συνεργάστηκε με το Σπύρο Φυτράκη και παραστάθηκε σε πολλές μικρές και μεγάλες δίκες αγωνιστών σε όλη τη διάρκεια της Μεταπολίτευσης.

Κορυφαίες δίκες στις οποίες συμμετείχε ήταν η υπεράσπιση του Μοχάμεντ Ρασίντ (Χαμπντάν), Παλαιστίνιου εκζητούμενου από τις ΗΠΑ, της 17N ως συνήγορος της Αγγελικής Σωτηροπούλου και του Επαναστατικού Αγώνα ως συνήγορος της Πόλας Ρούπα και του Νίκου Μαζιώτη. Παρούσα και στις δίκες συνήθων υπόπτων και θυμάτων σκευωριών της ασφάλειας (Μπαλάφας, Λεσπέρου, Μουκουβάλας κλπ).

Υπερασπίστηκε την Αγγελική Κουτσουμπού, παρά λίγο θύμα της δολοφονικής βίας των αστυνομικών της ομάδας «Δέλτα» που διεμβόλισαν διαδηλώνοντες στο Σύνταγμα το 2009 σε σωρεία αμοιβαίων δικών. Πρωταγωνίστησε και σε πολλές άλλες εμβληματικές κινηματικές δίκες (δίκη των 33 αναρχικών αφισοκολλητών του 1991, δίκες συλληφθέντων Πολυτεχνείου 1995), αλλά και ήταν παρούσα σε κάθε σχεδόν δίκω διαδηλωτών, καταληψιών, απεργών κλπ μέχρι που συνταξιοδοτήθηκε, πριν δέκα χρόνια περίπου. Την περίοδο 2009 -2011 είχα την τιμή να συνεργαστώ (όχι βέβαια για μοναδική φορά) μαζί της στην υπόθεση της Κωνσταντίνας Κούνεβα όσον αφορά την διερεύνηση του ποινικού της σκέλους.

Η Δάφνη Βαγιανού υποστήριζε πάντοτε την Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων Αθήνας», παρά τις κατά καιρούς διαφωνίες και επιφυλάξεις της, όχι μέσα από τις τάξεις των μελών της ή με την συμμετοχή της στο ψηφοδέλτιο, όπως επανειλημμένα της είχαμε ζητήσει, αλλά πάντοτε με την δημόσια διακηρυγμένη στήριξη της και συμμετοχή σε εκδηλώσεις μας, λέγοντας πάντα ότι «Εσείς είσθε το συντεταγμένο τμήμα του χώρου μας». Η ίδια αν και άξια, δεν ήταν φιλόδοξη για κάτι πέρα από την αγωνιστική δικηγορία.

Η εκτίμηση, η καταξίωση, η αγάπη και ο θαυμασμός μας θα την κρατήσουν για πάντα στη μνήμη μας ως ένα από τα πιο λαμπερά αστέρια που πέρασαν από το μεταπολιτευτικό δικηγορικό στερέωμα της ριζοσπαστικής αριστεράς. Το χαμόγελο της ευγένειας, αλλά όχι της υποκρισίας, θα συνοδεύει πάντα την εικόνα της.

Ευχή μας η λάμψη της να φωτίζει πάντα τον δρόμο και τα μυαλά μας.

Αθήνα, 18/05/2022

Κώστας Παπαδάκης